

²⁰¹/₈₂. Efter Begjæring af Udvalget for Skt. Klemensbro approberede Byraadet en af samme med Fabrikanterne C. og E. Svendsen som de lavest bydende ved den i saa Henseende afholdte Licitation indgaaet Kontrakt om Forsærdigelse af Jernoverbygningen til Skt. Klemensbroen, hvortil Konditionerne m. v. ere vedtagne i Mødet den 31. August.

²²⁷/₈₂. Efter Indstilling af Udvalget for Skt. Klemensbro approberede Byraadet et af Kjøbmand H. Jørgensen indgivet Tilbud om Levering af 430 Foustager Rosinus Cement til Klemensbroen for en Pris af 2 Kr. 38 Ore pr. 100 Pd. Netto. (Se Mødet den 5. Oktbr.)

²²⁹/₈₂. Fra Madame J. E. Møller fremlagdes Udkaft til Skjøde paa den af Byraadet i Mødet den 5. f. M. kjøpte Ejendom, Matr.-Nr. 204 a paa Hjørnet af Fissergade og Søndergade, imod hvilket intet fandtes at erindre. (Se næste Møde.)

²⁶⁷/₈₂. Efter derom foreliggende Andragende tilstodes der Lærerinde i Haandgjerning ved Nordre Byfskole Julie Nielsen et Lønningstillæg af 50 Kr. fra den 1. Januar 1883 at regne, hvorved hendes aarlige Løn vil stige til 500 Kr.

²⁶⁸/₈₂. Ligeledes tilstodes der Lærerinde i Haandgjerning ved Borger Pigeskolen Johanne Jversen paa Andragende fra samme Tidspunkt at regne et aarligt Lønningstillæg af 50 Kr., hvorved hendes Løn vil stige til 400 Kr.

²⁶⁹/₈₂. Derimod kunne et af Pedel J. W. Spiller ved Borger Drengeskolen indgivet Andragende om Lønningsforhøjelse ikke tages til Følge, idet Skoleudvalget havde oplyst, at Andragerens Gageringsforhold vare bleve betydelig forbedrede ved den for et Par Aar siden stedsfundne Omordning af Pedellernes Lønning.

²⁷⁹/₈₂. Det i Mødet den 2. d. M. fremlagte Havnebudget for 1883 blev undergivet 1. Behandling. (Se næste Møde.)

²⁹⁵/₈₂. Efter Andragende af Bestyrelsen for Prins Frederik Ferdinands tekniske Skole her i Byen vedtog Byraadet ved 1. Behandling at lade Kommunens Kasse yde et Tilskud af 15000 Kr. til Opførelsen af en Bygning for Skolen, der hidtil har maattet søge Ly i lejede Lokaler. (Se næste Møde.)

Mødet den 23. Novbr.

²²⁵/₈₂. Efter at det var blevet meddelt, hvilke Ansøgninger der vare indkomne til den fra 1. Januar 1882 ledige Politiasistentpost,

nedsatte Byraadet et Udvalg, bestaaende af Speyer, A. Langballe og Hald, til at forhandle med Politimesteren om Valget imellem Ansøgerne (Se Møderne den 12. f. M. og den 30. d. M.)

²²⁹/₈₂. Byraadet underskrev for sit Vedkommende det i forrige Møde approberede Kjøbsdokument om Madame Møllers Ejendom, Matr.=Nr. 204 a paa Hjørnet af Fissergade og Søndergade.

Er optaget i Tillægget.

²⁵⁰/₈₂. Efter at have modtaget den i Mødet den 19. Oktober forlangte Erklæring fra Udvalget for Byens Udvidelse og Behyggelse, der tiltræder Brolægningsudvalgets Indstilling angaaende det af de Herrer H. Broge og C. Langballe & Søn fremsatte Forslag til Omdannelse af Bejen fra Munkegades Port til Epidemihuset, vedtog Byraadet med alle Stemmer imod 1 at slutte sig til denne Indstilling, saaledes at Kommunen ikke tilskynder det af Forslagsstilleren forlangte Beløb af 1500 Kr. til Bejens Istandsættelse, men derimod bidrager ca. 600 Kr. til Kloafanlægget.

²⁷⁹/₈₂. Havnens Budget for 1883 blev undergivet 2. Behandling, hvorefter det vil være at indsende til Ministeriet.

²⁹⁵/₈₂. Ved 2. Behandling af Sagen om et Tilskud af Kommunens Kasse til Opførelsen af en Bygning for Prins Frederik Ferdinands tekniske Skole bekræftede Byraadet sin i forrige Møde tagne Beslutning om at yde et Beløb af 15000 Kr. i dette Øjemed. (Se Mødet den 7. Decbr.)

²⁹⁷/₈₂. En fra Kommunebogholderen fremkommen Oversigt over de indtil den 31. f. M. foregaaende Budgetoverskrivelser vedtoges det at henlægge i Skabet til Medlemmernes Eftersyn indtil Mødet den 7. Decbr.

²⁹⁹/₈₂. Fra Legatudvalget forelaa Indstilling om Bortgivelse af en Portion af Maren Jensen, født Kjerulffs Legat og 4 Portioner af Peter Willadsens og Hustrus Legat, hvilke Indstillinger begge bleve tagne til Følge.

Med Hensyn til det sidste Legat vedtog Byraadet derhos, at de nu designerede Legatnydere indtil videre skulle beholde de dem tildelte Portioner.

³⁰⁰/₈₂. Direktoratet for de danske Statsbaner i Jylland og Fyn havde under 23. f. M. anmodet Byraadet om at træffe Foranstaltninger til bedre Afslørsforhold for Holdepladsen foran Hovedstationsbygningen for at undgaa de nuværende Ulemper ved, at den under stærk Regnskyl sættes under Vand, men da Brolægningsudvalget havde oplyst, at Statsbanerne ikke ere villige til at bære nogen Del

af de dermed forbundne Udgifter, og den af Banerne paaberaabte Overenskomst af 26. Febr. 1873 Punkt 7 formentlig kun taler om Kloafledningens Vedligeholdelse, medens det i nærværende Tilfælde drejer sig om en Udvidelse af den for Haanden værende Kloaf, besluttede Byraadet foreløbig at stille Sagen i Bero, navnlig for at afvente Vedtagelsen af Finantsloven for 1883—84. (Se Mødet den 8. Septbr. under Sag ²⁰⁷/₈₂.)

³⁰¹/₈₂. Efter Indstilling af vedkommende Udvalg blev Fabrikant Alexius Leth af Firmaet Caroc & Leth meddelt Autorisation som Gas- og Vandmester.

³⁰²/₈₂. Fra Brolægningsudvalget forelaa en af Apotheker Grauer udstedt Deklaration, hvorved denne overdrager Ejendomsretten over en af ham fra Løve Apotheket til Barbergbyde anlagt Kloaf til Kommunen, idet Udvalget begjærede, at Byraadet for sit Vedkommende vilde antage samme. Mod det forelagte fandtes intet at erindre, hvilket tilkjendegaves Udvalget ved Deklarationens Tilbagesendelse.

³⁰⁴/₈₂. Fra den her i Byen den 14. og 15. d. M. afholdte Forsamling af Delegerede fra Provinds-Garnisonsbysterne forelaa Udkast til en Udtalelse til Krigs- og Indenrigsministeriet samt Rigsdagen saa lydende:

„Naar der siden Indførelsen af almindelig Børnepligt her i Landet af og til i de lovgivende Forsamlinger har været Tale om at foretage Skridt til den i Almindelighed som nødvendig ansete Forbedring af Garnisonsforholdene udenfor Kjøbenhavn, har det i Reglen været erkjendt, at der i denne Henseende vanskelig vilde kunne naaes et heldigt Resultat uden ved en hel Forandring af den gjældende Lovgivning om ordinær Indkvartering. At en saadan maatte blive en Nødvendighed saasnart Hærloven var bleven vedtagen, blev saaledes fra kompetent Side udtalt allerede under de Forhandlinger, som paa Rigsdagen gik forud for Vedtagelsen af Lov af 20de Juni 1850 om Ophævelse af flere ældre Skatter og af Lov af 29de December s. A. om Godtgjørelse for Indkvartering, — og det mødte ikke Modsigelse, naar der samtidig blev ytret, at Indkvarteringsbyrden ved en saadan Forandring maatte komme til at hvile paa Staten og ikke paa Kjøbstæderne, hvis Befolkning i Henseende til Børnepligt nu var bleven stillet lige med det øvrige Land. Men Hærloven blev vedtagen i 1867 og underkastet en Revision i 1880, uden at der fra Lovgivningsmagts Side senere blev gjort Skridt til at forandre Indkvarteringslovgivningen, og som

Grund hertil har man indskrænket sig til den almindelige og derfor lidet overbevisende Paastand, at en saadan Forandring for Tiden maatte anses for uigjennemførlig. Derimod har man ad administrativ Vej ved Forhandling med enkelte Garnisonsbyer udenfor Kjøbenhavn søgt at tilvejebringe bedre Forhold saavel for det indkvarterede Mandskab som i Henseende til Øvelses- og Undervisningslokaler; men ligesom disse Bestræbelser kun til Dels bleve kronede med Held, saaledes blev Resultatet af denne Tilstand meget uheldig for Garnisonsbyerne, og disse ere ved den ordinære Indkvartering i Løbet af de senere Aar komne i en Stilling, der er højst byrdefuld og foranlediger undertegnede Byraad til for den høje Rigsdag at fremkomme med følgende Bemærkninger.

Staden Kjøbenhavn er som bekjendt fritaget for ordinær Indkvartering. I Genhold til Plakat af 25de Februar 1765 udredede Kjøbenhavn i 10 Aar 90000 Kr. aarlig og derefter 70000 Kr. aarlig i Indkvarteringsffat, imod at Staten opførte Kaserne og fritog Staden for al Indkvartering, saalænge Kaserne ikke ere fuldt belagte. Indkvarteringsffatten blev hævet ved Lov af 20de Juni 1850 og er nu en Del af Vigningsffatten, som Kjøbenhavn udreder aarlig med 106000 Kr.

I Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn blev derimod som bekjendt den ordinære Indkvartering ordnet ved Forordning 15de November 1816. Forpligtelse til at modtage ordinær Indkvartering paahviler alle Kjøbstæder, men de iblandt dem, der fik Indkvartering, erholdt efter denne Forordning en meget ringe, men dengang dog maasse passende Godtgjørelse for Præstationerne til Militæretaten, og Udgifterne her til bleve aarlig i Genhold til bemeldte Forordnings §§ 29 og 30 lignede paa samtlige Kjøbstæder som Indkvarterings-Hjælpeffatten. Denne Skat — som indtil Aaret 1850 havde givet et Overflud af c. 700000 Kr., det saakaldte Indkvarteringsfond, — blev ligeledes hævet ved Lov af 20de Juni 1850, og indgik som en Del af Vigningsffatten, der af Kjøbstæderne nu udredes med 124720 Kr. Omtrent samtidig hermed, nemlig ved Lov af 29de December 1850, blev der givet de med Indkvartering belagte Byer Udgang til en højere Godtgjørelse end tidligere, nemlig af Halvdelen af det Beløb, hvormed Udgiften til Tilvejebringelse af Kvarter for Underbefalingsmænd og Me-

nige, af Staldrum og Værksteder overstiger den i Forordning 1816 normerede Godtgjærelse, og af hele Udgiften til de øvrige Præstationer, og Statskassen, der oppebærer Ligningsffatten istedenfor den tidligere Indkvarterings-Hjælpeffat, paatog sig selvfølgelig at udrede denne Godtgjærelse til Garnisonsbysterne, men beholdt derhos den af Kjøbstædernes tidligere Bidrag opsparerede Indkvarteringsfond, for i Genhold til Lovens § 5 forlods at anvende Renten deraf til delvis Dækning af Indkvarterings-godtgjærelsen. Med Hensyn hertil maa dog bemærkes, at ligesom tidligere Generalindkvarteringskommissionen havde erkjendt, at Indkvarteringsfonden tilhørte Kjøbstæderne, saaledes indeholdt ogsaa Motiverne til saavel Loven af 20. Juni 1850 som Loven af 29. December j. A. en lignende Erkjendelse, og Bestemmelsen i sidstnævnte Lovs § 5 om Anvendelsen af Renten kan derfor ikke antages heri at have bevirket nogen Forandring, men tør kun betragtes som en midlertidig Foranstaltning, hvori Kjøbstæderne i Betragtning af den Lettelse, som Loven iøvrigt øjeblikkelig bragte dem, billigvis maatte finde sig, indtil en endelig Ordning af Indkvarteringsforholdet fandt Sted. Senere har som bekjendt Lov af 9. December 1861 paalagt Garnisonsbysterne efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse at anvise det indkvarterede Mandskab Enmandsfenge imod Godtgjærelse af $\frac{2}{3}$ af hvad Udgiften overstiger det ved Forordning 15. November 1816 fastsatte Beløb af 6 Rdr. 8 Sk. aarlig pr. Menig.

Forholdet er med Genhold til foranstaaende altsaa for Tiden dette, at Kjøbstæderne der ere belagte med Garnison, uagtet de ligesom Kjøbenhavn gennem Ligningsffatten bære deres Andel i Udgifterne med Indkvarteringen, endvidere selv maa afholde henholdsvis Halvdelen eller en Trediedel af hvad den virkelige Udgift med Anskaffelsen af Værksteder, med Opstaldning af Heste og med Indkvartering af Underbefalingsmænd og Mandskab overstiger Godtgjærelsen efter Forordning 1816, medens Kjøbenhavn er helt fritaget for dette Paalæg. Denne Ulighed kan nu næppe retfærdiggjøres ved Hensynet til Størrelsen af det Beløb, hvormed Kjøbenhavn udreder Ligningsffatten; thi efter Folketallet turde det Beløb, hvormed denne Skat paalignes Kjøbstæderne, snarere være større end mindre end Hovedstadens. Ikke heller kan man

herfor med Føje paaberaabe sig, at Kjøbenhavn i Genhold til Plakat af 25. Februar 1765 for sin Indkvarteringsfrihed har betalt extraordinært 200000 Kr.; thi Kjøbstæderne have som foran bemærket extraordinært betalt meget mere, nemlig de c. 700000 Kr., der henligge i Indkvarteringsfonden, og hvoraf i alt Fald indtil videre Staten benytter Renten til Løttelse af dens Udgifter til Indkvarteringen. Imidlertid skal det dog bemærkes, at denne Byrde, der blev lagt paa Kjøbstæderne, oprindeligt næppe var betydelig, ligesom den indirekte Fordel, som Indkvarteringen omkring blandt Byens Smaaborgere affødte, vel til Dels hødede herpaa, og da Byrden dog efter Haanden blev ret følelig, indtraadte heri nogen Løttelse ved Lovene af 29. December 1850 og 9. December 1861. Men senere og særlig efter Vedtagelsen af Hærloven i 1867 steg Fordringerne til Kvartererne og Betalingen for disse og for Staldrum betydeligt og medførte en mærkelig Stigning af det Tilskud, som den enkelte Kommune maatte gjøre til Indkvarteringen. Særligt forøgedes Byrden i de Kommuner, som havde ladet sig formaa til i Genhold til de med Krigsministeriet afsluttede Kontrakter at opføre Kaserner; thi de Kvarterer og Staldrum, som paa denne Maade tilvejebragtes, maatte i Reglen blive dyrere end de, der kunde lejes i Byen, og medens den højeste Godtgjørelse for de opførte Kaserner og Stalde, der kunde opnaaes hos Indenrigsministeriet, knap kunde strække til at afholde Vedligeholdelsesomkostningerne og dække Renten af den anbragte Kapital, vorede derved selvfølgelig den Andel i Indkvarteringsudgiften, som ifølge Lovgivningen falder paa Kommunen.

En anden medvirkende Årsag til at Kjøbstædernes Byrde af Indkvarteringen vorede, er at søge i den Ordning, som for c. 20 Aar siden ad administrativ Vej blev indført i Henseende til Tilvejebringelse af Kvarter til Underofficererne. Som bekendt have ifølge Forordning 15. November 1816 Underofficererne, saavel gifte som ugifte, kun Krav paa Kvarter in natura; de gifte kunne gjøre Fordring paa et eget Værelse med Dobbeltseng og Kaffelovn, forsynet med Køgeindretning, og de ugifte paa et fælles Værelse med andre ligestillede. Men ved Forhandlinger mellem Indenrigsministeriet og Kommunerne ere disse indtil videre gaaede ind paa i Steden for Kvarter in natura at give Underofficererne Kvartergodtgjørelse, og denne Godtgjørelse er succesfuld stegen saaledes:

	Indtil 1. April 1871.	Fra 1. April 1871.	Fra 1. April 1878.
for en Stabssergent, gift ell. Enkemd.	120 Kr.	144 Kr.	180 Kr.
— do. ugift.	60 —	96 —	132 —
— Oversergent, gift eller Enkemd.	120 —	120 —	156 —
— do. ugift.	60 —	72 —	108 —
— Sergent, gift eller Enkemand	108 —	108 —	144 —
— ugift Serg. og for en Korporal	60 —	60 —	96 —

Det lader sig nu vel næppe antage, at Boliger passende efter Nutidens Fordringer for disse Underbefalingsmænd ville kunne erholdes billigere; men da Kommunerne maa bære Halvdelen af hvad Godtgjørelsen for disse Boliger overstiger den ved Forordning 1816 fastsatte Betaling af 24 Kr. aarlig, er det forholdsvis betydelige Summer, som Garnisonsbyerne uden nogen i selve Indkvarteringslovgivningen begrundet Forpligtelse maa udrede for at skaffe Hærens Underbefalingsmænd passende Boliger.

Overhovedet vise, som alt bemærket, Garnisonsbyernes Regnskaber, at medens disse Udgifter til Indkvartering for c. 20 Aar siden kun var ubetydelige, er denne Udgiftspost navnlig efter Emanationen af Hærloven af 1867 stadig stegen og er nu, efter at Lov af 25. Juli 1880 betydeligt har forøget Antallet af Hærens Underbefalingsmænd, været op til en Byrde, der tynger stærkt paa Kommunernes aarlige Budgetter. Det tør i denne Henseende være tilstrækkeligt at henvise til de i Rigsdagssamlingen 1881—82 under Behandlingen af Lovforslaget om Fastlæggelse af visse Kjøbstæder som Garnisonssteder i Landstthinget fremkomne Oplysninger. Ifølge disse have Udgifterne med den ordinære Indkvartering udenfor Kjøbenhavn allerede i 1880, forinden Virkningerne af den reviderede Hærlov kunde gøre sig gjældende, andraget c. 364822 Kr., og heraf have de paagjældende Garnisonsbyer betalt 94665 Kr., eller c. 25 pCt Vi tillade os at formene, at denne forholdsvis betydelige Stat, der er lagt paa Garnisonsbyerne, navnlig naar henses til, at Kjøbenhavn er aldeles fri for dette Paalæg, er en Ubillighed imod disse, der inarest muligt bør hæves. Da Kjøbstæderne ligesom Kjøbenhavn gennem Vigningsfatten betale deres Andel i Udgifterne med Indkvarteringen, skjønnes der nemlig ikke nogen

rimelig Grund til yderligere og det endog med betydelige Bælg at beskaffe de enkelte Kjøbstæder, som faa Garnison. Valget af disse maa komme til at afhænge af den enkelte Kjøbstads Beliggenhed og øvrige Forhold. Men ligesom man ikke bør lægge en særlig Stak paa en By, fordi den i Følge sin Beliggenhed faar en Statsstole, eller fordi den har en Statshavn, eller fordi de almindelige Samfærdselsforhold medføre, at man gjør den til Endepunkt for Jernbaneanlæg, saaledes bør heller ikke den Omstændighed, at Staten finder det hensigtsmæssigt at vælge en By til Garnisonssted, føre til at man i dyre Domme lader den betale for den indirekte Fordel, som en Garnison antages at bringe den. Denne indirekte Fordel er derhos i mange Tilfælde bleven meget overvurderet, og den kan under ingen Omstændigheder opveje den forholdsvis betydelige Udgift, som den paagjældende Kommune — foruden forøgede Omkostninger til Skolevæsenet — for Tiden direkte maa yde til Indkvarteringen og som kommer til at hvile paa mange Andre end dem, der mulig indirekte have Gavn af Garnisonen. Den vil derhos i ethvert Tilfælde faa godt som ganske forsvinde, saasnart Militæret bliver kasereret, og denne Foranstaltning vil i denne Henseende stille Kjøbstæderne med Garnison ganske paa samme Fod som Hovedstaden.

I Genhold til foranstaaende Udvikling tillade vi os at rette en indtrængende Opfordring til den høje Rigsdag om, at der snarest muligt maa blive gjort Skridt til at søge den nuværende Lovgivning om ordinær Indkvartering forandret saaledes, at Garnisonsbyerne udenfor Kjøbenhavn i denne Henseende maa blive stillede omtrent paa samme Fod som Hovedstaden, og det forekommer os, at en saadan Ordning af Forholdet, der er en Belfærdsjag for flere Kommuner og begrundet i et billigt Hensyn til disse, ikke maatte kunne møde hverken store praktiske Vanskeligheder eller vække finansielle Betænkeligheder for Statskassen. I denne Henseende skulle vi tillade os at bemærke følgende.

Naar Staten i samme Omfang som Tilfældet er i Kjøbenhavn overtager den hele Indkvartering, er det en Selsølg, at der i alle de nuværende Garnisonsbyer, forsaavidt saadant ikke alt er færdig, maa opføres Kaserer og de øvrige til Garnisonen nødvendige Lokaler. Efter de Dplys-

ninger, som i forrige Rigsdagssamling ved Behandlingen af Garnisonsloven af Krigsministeriet bleve tilstillede det i Lands-
thinget nedsatte Udvalg, vil dette forordre følgende Udgifter:

Byggeforetagender i Aarhus, Ryborg, Odense,		
	Nanders og Viborg	2841200 Kr.
do.	i Helsingør og Næstved. . .	374000 —
do.	i Aalborg og Fredericia . .	1150600 —
		4365800 Kr.

Desuden maatte Staten overtage de alt af		
Kommunerne opførte militære Bygninger,		
der anslaaes til en Værdi af		1861800 —
ialt altjaa		6227600 Kr.

Til Dækning af dette Beløb have Indvar-		
teringsfonden med ca.		700000 —

Tilbage bliver et Beløb af 5527600 Kr.,
der afholdes af Statskassen. Da imidlertid Statskassen alle-
rede i dette Øjeblik udgiver i Godtgjørelse for ordinær Ind-
kvartering i Kjøbstæderne ca. 270000 Kr. aarlig, som selvfølgelig
bortfalder, tør Anvendelsen af denne Kapital maaske endog be-
trages som fordelagtigt for denne. Skulde det imidlertid mulig
af Hensyn til den Byrde, der nu faktisk hviler paa Garni-
sonsbyerne udenfor Kjøbenhavn, af den lovgivende Myndighed
blive fundet rimeligt og billigt, at Garnisonsbyerne bragte et
Offer for at blive befriede for den aarlig tilbagevendende og
vistnok fremdeles vokende Udgift til Indkvarteringen, da tro vi,
ihvor lidet vi end efter det foran udviklede kunne finde saadant
principrigtigt, at Garnisonsbyerne dog maatte kunne gaa ind
herpaa, naar Bederlaget holdes indenfor rimelige Grænser.

Saaframt en saadan Ordning kan naas, maatte som alt
bemærket den paagældende Garnisonsby ligesom Kjøbenhavn
være fritaget for ordinær Indkvartering, saa længe de opførte
Kaserer ikke vare fuldt belagte. Men indtil Opførelsen af de
militære Bygninger er tilendebragt, bør den almindelige For-
pligtelse for Byen til at skaffe Mandsskabskvarterer, Staldrum
og Værksteder forblive, og en lignende Forpligtelse maatte
fremdeles paahvile den i Tilfælde af, at de opførte Statskaser-
ner ikke ere tilstrækkelige til det Mandskab, som indkvarteres.
I saa Fald vilde det da være det naturlige, at der ydedes
Kommunen fuld Erstatning for Præstationerne; men da dette

dog mulig vilde kunne bewirke, at disse bleve noget kostbarere, end naar Kommunen selv kom til at bære en Del af Udgiften, ville vi af praktiske Grunde finde det rimeligt, at Kommunen beltager i Udgiften i et passende Forhold. Den nugældende Regel, at Kommunen selv afholder henholdsvis Halvdelen eller en Trediedel af, hvad den virkelige Udgift overstiger Betalingen efter Forordningen 1816, kunde dog ingenlunde billiges; overhovedet er den hele nuværende Beregningsmaade som bekjendt meget indviklet, og idet man derfor forlod Forordningen af 15. November 1816, jfr. Lov 29. December 1850 og Lov 9. December 1861, vilde det forekomme os naturligt at fastsætte, at den paagældende Kommune i de ovenansførte Tilfælde selv skulde bære $\frac{1}{6}$ af hvad Indkvartering af Mandskab med Enmandsfenge og Tilvejebringelse af Staldrum og Værksteder udenfor de militære Bygninger maatte koste. At dog under alle Omstændigheder Udredelsen af Kvartergodtgjørelse til Underofficerer for Fremtiden maatte blive Kommunerne ganske uvedkommende, behøver med Henviisning til det ovenfor ansførte næppe her nogen udførligere Begrundelse.

Det er vistnok en baaade naturlig og billig Forbring, at Underofficererne sættes istand til at erholde gode og tidsvarende Boliger; men da Garnisonsbyerne i Følge den nugældende Lovgivning kun ere forpligtede til at anvise dem Kvarter efter Forordning 15. November 1816, maa denne af Tidsforholdene fremgaaende Forbring formentlig ske Fyldest paa lignende Maade, som i Henseende til Officererne fandt Sted ved Lov 25. Juli 1867. Indtil dette sker, tillade vi os ærbødigst at andrage om, at de Udgifter, som den nuværende Ordning af dette Forhold medfører og som udgjøre henimod Halvdelen af Garnisonsbyernes Udgifter til Indkvartering, helt overtages af Statskassen og vi tør udtale, at Garnisonsbyerne, saafremt denne vor Begjæring ikke opfyldes, næppe ligeoverfor de stigende Krav, som de kommunale Forholds Udvikling i andre Retninger medføre, ville kunne forsvare i dette Forhold at præstere mere end Lovgivningen fordrer.

Forinden vi slutte denne vor ærbødige og tillidsfulde Henvendelse til den høje Rigsdag, tillade vi os kun at tilføje, at saafremt imod Forventning Gjennemførelsen af den foran antydede Forandring i den hele Indkvarteringslovgivning, muligens maatte medtage længere Tid, ville vi anse det for høist

ønskeligt som et Overgangsstadium til en bedre Tilstand og Ordning at se det af Regjeringen i forrige Samling forelagte Forslag om Fastsættelse af visse Kjøbstæder som Garnisonssteder, saaledes som dette Forslag blev ændret ved Behandlingen i Landstinget, ophøjet til Lov i den nuværende Rigsdagssamling."

Da Byraadet kunde tiltræde foranstaaende, blev samme forsynet med Underskrift.

³⁰⁵/₈₂. I Anledning af et fra Mægler E. v. d. Hude fremkommet Andragende om af Hensyn til et af ham paatænkt Byggeforetagende, nemlig for at faa Facadelinie i Flugt med Naboejendommen, at maatte faa en saadan Strimmel af Gaden til Kjøbs, som ud for den ham tilhørende Ejendom Matr.-Nr. 835 i Revet begrænses af en lige Linie, dragen fra Nabostedernes nærmeste Yderpunkter, blev der nedsat et af E. Kjer, Drmslev og Baumann bestaaende Udvalg til at forhandle med Andrageren om Sagen.

Mødet den 30. Novbr.

⁴³/₈₂. Til Efterretning blev taget Decisioner til og Kvittering for Havneregnskabet for 1881, der gennem Amtet vare modtagne fra Indenrigsministeriet. (Se Mødet den 23. Marts.)

²²¹/₈₂. Der fremlagdes en Skrivelse af 24de d. M., hvorefter Amtsraadet i sit Møde den 15. næstforud har fastsat Landdistriktets Bidrag til Kjøbstadens Brandvæsensudgifter for indeværende Aar til 28 Kr. 60 Ø. (Se Mødet den 21. Septbr.)

²²⁵/₈₂. Fra Amtet fremlagdes Kommunikation af Skrivelse fra Justitsministeriet af 13. d. M., indeholdende Approbation paa den i Mødet den 12. Oktober vedtagne Bestemmelse om den fremtidige Lønning af Politiasistenten. Skrivelsen er saa lydende:

„I Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 20. f. M. hertil indsendte Andragende fra Aarhus Byraad meddeler Justitsministeriet herved Approbation paa følgende af Aarhus Byraad vedtagne Forandringer i den under 6. Marts 1869 allerhøjest stadfæstede Vedtægt for Politiets Ordning i bemeldte Kjøbstad, saaledes som denne er ændret i Henhold til Ministeriets Approbation af 9. Decbr. 1879, nemlig: